

רע"פ 5599/19 - אלדר טל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5599/19 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אלדר טל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 72779-01-19 מיום 7.7.2019 שניתן על ידי כב' השופטים ר' כרמל, ח' מאק-קלמנוביץ' ו-ש' רנר מאק-קלמנוביץ' רנר

בשם המבקש: עו"ד מורן כרמון; עו"ד מג'ד בדר

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' כרמל, ח' מאק-קלמנוביץ' ו-ש' רנר) בעפ"ג 72779-01-19 מיום 7.7.2019, בגדרו התקבל ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט י' שמעוני) בת"פ 31589-12-15 מיום 19.12.2018.

2. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, כשבועיים עובר ליום 13.8.2015 יצר המבקש קשר עם אדם שפרטיו אינם ידועים וקבע להיפגש עמו. בפגישתם רכש המבקש מאותו אדם 100 שטרות מזויפים של 100 ש"ח "בתמורה ל-3000 ש"ח [...] כל שטר של 100 ש"ח מזויף בתמורה ל-35 ש"ח", לשון כתב האישום.

ביום 13.8.2015 התקשר שוטר למבקש ושאל אותו אם ברשותו שטרות מזויפים. לאחר שהמבקש השיב בחיוב, סיכמו השניים כי יפגשו בירושלים באותו יום, וכי בפגישתם ימכור המבקש לשוטר 50 שטרות מזויפים של 100 ש"ח בתמורה ל-2500 ש"ח.

בשעה 13:00 או בסמוך לכך נפגשו השניים ונסעו ברכב השוטר לבית המבקש. בחניית ביתו מסר המבקש לשוטר 10 שטרות מזויפים, וניגש לביתו כדי להביא את יתר השטרות המזויפים.

מספר דקות לאחר מכן, חזר המבקש לרכבו של השוטר ומסר לו 30 שטרות מזויפים של 100 ש"ח, ובשלב זה נעצר על ידי כוח משטרה יחד עם השטרות המזויפים.

3. בגין ביצוע מעשים אלו הורשע המבקש, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת שטר כסף מזויף, לפי סעיף 462(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

4. בגזר דינו קבע בית משפט השלום בירושלים כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש נע בין מאסר על תנאי וצו שירות לתועלת הציבור לבין מאסר בפועל של מספר חודשים בודדים וקנס כספי, וזאת בהתחשב בין היתר בנסיבות ביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

בגזירת דינו של המבקש בתוך המתחם התחשב בית משפט השלום לחומראבהרשעותיו הקודמות; בקביעתו של הממונה על עבודות השירות כי אינו כשיר לביצוע עבודות שירות בשל מצבו הרפואי; וכן בהמלצת שירות המבחן שלא להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבורלנוכח התמכרותו רבת השנים להימורים ולאכזריות והיעדר רצונו לשנות את אורחות חייו.

מנגד, שקל בית המשפט לקולא בין היתר את הודאתו של המבקש; את מצבו הרפואי הקשה; וכן את יתר נסיבותיו האישיות, לרבות מצבו הכלכלי.

לנוכח זאת, הטיל בית משפט השלום על המבקש עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל; עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור את העבירה בה הורשע במסגרת הליך זה; וכן קנס בסך 1,000 ש"ח.

5. ערעור המבקש על גזר דינו התקבל בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 7.7.2019.

נקבע כי אף שלא נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט השלום הרי שלנוכח נסיבותיו האישיות של המבקש, ובכלל זאת גילו המבוגר ומצבו הרפואי, יש להקל עמו.

משכך, ביטל בית המשפט המחוזי את העונש המאסר בפועל אשר הוטל עליו, וקבע כי עליו לשלם 18,000 ש"ח קנס או שלושה חודשי מאסר תמורתם.

6. מכאן בקשת רשות הערעור שלפני, ולצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע תשלום הקנס אשר הושת על המבקש.

בבקשתו למתן רשות ערעור, טוען המבקש כי יש לבטל את רכיב הקנס שהוטל עליו, ולכל הפחות להפחיתו, וזאת מאחר שבעת גזירת דינו לא ניתן משקל הולם ליכולותיו הכלכליות הדלות ובשל נסיבותיו האישיות הקשות.

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה בלבד במקרים חריגים המעלים סוגיה עקרונית רחבת היקף, או במקרים בהם מתעורר חשש לאי צדק קיצוני או עיוות דין מהותי שנגרם למבקש.

יתירה מזו, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים בהם חלה סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת (וראו: רע"פ 1955/19 אבו רקייק נ' מדינת ישראל (1.4.2019)).

9. בקשתו של המבקש אינה נמנית עם מקרים חריגים אלו, ודי בכך כדי לדחותה.

בית משפט זה שב ופסק כי אף שיכולתו הכלכלית של נאשם מהווה שיקול בשאלה האם להטיל עליו רכיב קנס – אין מדובר בשיקול בלעדי, ויש להתחשב בשיקולים נוספים כגון הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, נסיבות ביצועה ומדיניות הענישה הנוהגת (וראו למשל: ע"פ 4919/14 אזולאי נ' מדינת ישראל פסקה 47 לפסק דינו של השופט י' עמית (6.3.2017); רע"פ 957/18 סלטאן נ' מדינת ישראל פסקה 13 (16.4.2018)).

טענותיו של המבקש בבקשה ממוקדות כולן בהחלתן של אמות המידה שהותוו בפסיקה לעניין הטלת עונש קנס על עניינו הפרטי – והן אינן מעלות כל סוגיה עקרונית רחבת היקף.

10. זאת ועוד, איני סבור כי העונש שהוטל על המבקש חמור כלל ועיקר, וקל וחומר כי אינו סוטה לחומרא באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

אין להקל ראש בחומרתן של עבירות זיוף כספים אשר פוגעות בכלכלה הציבורית ובמסחר ההוגן במשק (וראו והשוו: רע"פ 523/13 דזנשוילי נ' מדינת ישראל פסקה 54 לפסק דינו של השופט ח' מלצר (25.8.2015)).

בנסיבות המקרה דנן, בו רכש המבקש שטרות כסף מזויפים ואף ניסה למכור שטרות אלו, חסד עשה בית המשפט המחוזי משיטל את עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש לנוכח נסיבותיו האישיות – ואני סבור כי אין להוסיף ולהקל עמו.

11. הבקשה נדחית אפוא.

ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע העונש.

ניתנה היום, כ"ח באב התשע"ט (29.8.2019).

ש ו פ ט
